

SLALOMOVÁ PARÁDA NA ME!

PARAŠUTISTÉ JSOU MISTRY SVĚTA V PŘESNOSTI PŘISTÁNÍ

MISTROVSTVÍ EVROPY VE VODNÍM SLALOMU:

TŘI TITULY PRO DUKLÁKY!

Tři zlaté a jednu bronzovou medaili si z mistrovství Evropy v italské Ivree přivezli z individuálních disciplín vodní slalomáři Armádního sportovního centra Dukla. Počin vskutku nevídaný! Kajakář Jakub Krejčí zkompletoval po titulu mistra světa díky tomu evropskému nevídaný double, Tereza Knebllová si mezi singlířkami vyjela bronz a zlato v kayakcrossu. V něm dominoval i Matyáš Novák. Krejčí s Novákem navíc přidali týmové stříbro v závodech kajakářských hlídek.

Krejčího zápis do historie

Čtyřiatvacetiletý Krejčí vyšperkoval letošní sezonu dalším nádherným vítězstvím. V italské Ivree se stal ve slalomu mistrem Evropy, a slaví tak málo vídaný double. Zapsal se tím do historie, žádnému kajakáři se během jednoho roku nepovedlo vyhrát MS i ME.

Druhému v pořadí Xabieru Ferrazzimu z Itálie nadělil rodák z Českých Budějovic téměř dvě vteřiny, dvaadvacet finálových bran doslova prolétl. Průjezdy úžasně zkracoval a v cíli byl jasně nejrychlejší. S napětím už jen čekal na výkon dalšího italského reprezentanta Giovanniho de Gennara, který opanoval semifinále. Ten na vodního slalomáře Armádního sportovního centra Dukla i při dokonalé

znalosti domácí trati neměl, a nakonec se musel spokojit s bronzovou medailí.

„Upřímně řečeno, na finálovou jízdu jsem pyšný, nebyla tam žádná chyba. Pocity jsou skvělé,“ liboval si při hodnocení. Před časem prohlásil, že kontinentální šampionát nemusí vzhledem k dlouhé sezoně absolvovat ve výrazné formě, opak byl však pravdou. Na kanálu připomínal dravou šelmu jdoucí bez slitování po zlaté kořisti. „Takhle by to měl mít v hlavě nastavený každý profesionální sportovec. Jel jsem proti nejlepšímu času. Byla tu spousta kvalitních kluků, teď ale hlavně závodím sám proti sobě.“

V náramné sezoně vyhrál i dva podniky Světového poháru. „Hlavně jsem se soustředil na mistrovství světa a byl rád, že mi vyšlo. Tam jsem cítil velký tlak. Psychicky to bylo hodně náročné. Pak ještě přišlo tohle zlato na Evropě, což je krásná třešnička na dortu.“

Úspěchy jsou výsledkem tvrdé dřiny. „Základy jsem začal budovat několik let dozadu. Musel jsem skousnout řadu proher a poučit se z nich. Dlouhodobá příprava, trpělivost a víra, že se to v dobré zlomí, nakonec přinesly kyselé ovoce,“ doplnil radostně.

O jedinou příčku utekl postup do finálové dvanáctky Matyáši Novákovi, mezi ženami skončila Kateřina Beková šestnáctá.

Knebllová získala bronz

Slalomová paráda měla krásné pokračování. V závodech kanoistek se o to postarala Tereza Knebllová, která si vyjela bronzovou medailí. K titulu mistryně světa z Oklahomy tak přidala další velmi cenný kov.

Třiadvacetiletá singlířka jako by měla patent na útok ze zadních pozic. Na MS zajela nejrychlejší jízdu, když ve finále startovala jako první, na ME vyjela na trať jako druhá. A pak znovu dlouho čekala, jak to všechno dopadne. Nakonec ji předstihly jen druhá Doriane Dellassusová z Francie a vítězná Britka Mallory Franklinová.

„Na vodě se cítím pořád hodně dobře. Baví mě to i při tréninku. V tom je ten základ úspěchu,“ povídala Knebllová s úsměvem krátce po závodě. Do bojů o medaile přitom málem ani nepostoupila, v semifinále skončila na předposledním postupovém místě. V soubojích o medaile však náročnou trať projela o více než pět vteřin rychleji. „V semičku jsem si to hlídala asi až moc. Ale nakonec to dopadlo dobře,“ radovala se. V cílovém prostoru pak stejně jako na mistrovství světa trnula, zda její čas bude stačit na jednu z medailí. „Kromě pár chybiček se mi jelo fakt dobře. Byla jsem spokojená. Že to stačilo na medaili, je fakt super. Hrozně si tuhle sezonu užívám,“ poznamenala. Ocenila i oddílového parťáka Jakuba Krejčího, který o pár hodin dříve přidal ke světovému zlatu na kajaku i to evropské. „Jsem ráda, že máme takhle dobrý tým, a že to takhle posouváme. Snad to bude pokračovat,“ přála si. Nevedlo se naopak Martině Satkové, která po třetím místě v semifinále skončila až devátá, přestože stejně jako Knebllová zajela čistou jízdu.

Zlaté opojení v kayakcrossu

Úžasné tažení na italském kanálu vyvrcholilo v kayakcrossu, v němž triumfovali Tereza Knebllová a Matyáš Novák. Finálovou jízdu absolvoval také Jakub Krejčí, který obsadil čtvrté místo. Kateřina Beková vypadla v semifinále. Do vyřazovacích jízd postoupila také Olga Samková, ta však vypadla hned v prvním kole. Beková a Knebllová uspěly a stejně úspěšné byly i ve čtvrtfinále – Knebllová postoupila z druhého místa, Beková z prvního. Obě české závodnice se v semifinále sešly ve společné jízdě. Knebllová projela cílem první, třetí místo pro Bekovou znamenalo vyřazení.

Finále se jelo netradičně po setmění v centru města v bouřlivé atmosféře a nabídlo velmi dramatickou podívanou. Knebllová byla po první protivodné brance třetí. Poté zkušená Britka Mallory Franklinová chybovala při eskymáckém obratu a česká závodnice se posunula i před čerstvou evropskou šampionku na kajaku Kladii Zwolinskou z Polska.

„Byla to velká bitva od začátku do konce. Snažila jsem se přežít, a nakonec jsem skončila první, ani nevím jak,“ řikala s úsměvem Knebllová.

V kvalifikaci mužů skončil Novák čtvrtý, Krejčí sedmý. Ve vyřazovacích jízdách si naprosto suverénně vedl Novák, který vyhrál první kolo, čtvrtfinále i semifinále a přemožitele nenašel ani ve finále. Po bronzu na loňském světovém šampionátu tak vybojoval kov nejčestnější.

Také Krejčí si vedl výborně. První jízdu vyhrál, ve čtvrtfinále byl druhý a do finále postoupil po vítězství v semifinále. Souboj o medaile ale obhájci titulu nevyšel a druhou medaili v Ivree nezískal.

Finále bylo soubojem českých a francouzských závodníků a rozhodlo se krátce po startu v první protivodné brance. Novák si jako jediný zvolil levou stranu a všem soupeřům ujel. Krejčí naopak na pravé straně branku podjel a ztrátu už nedokázal dohnat.

„Je to skvělé. Jedná se o největší úspěch mojí kariéry. Měl jsem v sezoně trochu smůly, ale o tomhle jsem snil. Navíc večerní závod s tolika fanoušky byl super, takhle by měl kros vypadat,“ říkal radostně nový evropský šampion.

Text: Pavel Král, Jaroslav Cícha,
foto: canoe.cz/Barbora Reichová

VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, s.p.

MISTROVSTVÍ SVĚTA V PARAŠUTISMU:

DUKLA SLAVILA TÝMOVÝ TRIUMF V PŘESNOSTI PŘISTÁNÍ

Civilní mistrovství světa v parašutismu ve Spišské Nové Vsi přineslo parašutistům Dukly Prostějov úspěšný týden. Tým ve složení Jiří Gečnuk, Petr Chládek, Bonifác Hájek, Oldřich Šorf a Miloslav Kříž získal zlatou medaili v přesnosti přistání. V nejprestižnější disciplíně v konkurenci 23 družstev předčil v osmikolovém závodě o dva centimetry Čínu a o šest Německo.

„Velká zima v noci a velké teplo přes den vytvářely opravdu specifické podmínky. Nejednou se stalo, že ani celý náš tým nepřistával ze stejného směru a síly větru. Postupně jsme se ale propracovali na první místo a ve finále jsme si mohli dovolit jen dva centimetry. Počasí nám přálo, kluci potvrdili formu. Skočili nejlepší týmový seskok za celý závod, pouhý jeden centimetr, a zaslouženě vyhráli,“ poznamenal spokojeně trenér Libor Jiroušek.

Kombinační stříbro

V celkovém kombinačním hodnocení národů skončili dukláci druhí za Čínou. V individuálních disciplínách jim pódiová umístění těsně

unikla. V přesnosti dělily šestého Gečnuka od bronzu dva centimetry, osmého Hájka tři. V akrobacii byl Chládek šestý a v kombinaci obou disciplín obsadil Gečnuk čtvrté a Chládek páté místo. Částečnou odměnou za všestrannost a stabilní výkonnost tak bylo pro prostějovské družstvo stříbro v celkovém hodnocení národů, zahrnující pět kol akrobacie a deset kol v přesnosti přistání.

„Po osmi kolech jsme byli na třetím místě v celkovém hodnocení. Semifinále i finále ale poznamenala chyba organizátora, který po odskočení finálové akrobacie vyhlásil pauzu až do odpoledne. Jenže právě tehdy začal foukat velmi silný vítr, který trval až do večera, takže se muselo pokračovat až v pátek

od šesti hodin ráno. Petru Chládkovi se bohužel v semifinále ani ve finále nedařilo podle představ (2x2 cm) a v kombinaci spadl ze třetí pozice na pátou. Naštěstí se nevedlo ani německému týmu, díky čemuž jsme nakonec obsadili druhé místo v kombinaci družstev,“ uvedl při hodnocení Jiroušek.

ÚSPĚCHY VE SVĚTOVÉM POHÁRU:

VÝKONY UKAZUJÍ KVALITU KÁDRU, MÁ JASNO TRENÉR LIBOR JIROUŠEK

Také ve Světovém poháru v přesnosti přistání se parašutistům Dukly Prostějov vedlo náramně. Ve všech šesti dílech seriálu prokázali ohromnou kvalitu, druhá i třetí příčka v celkovém hodnocení týmů pak jasně potvrzují výbornou výkonnost.

Šéftrenér armádního sportovního oddílu Libor Jiroušek si pódiových umístění cení, jelikož Světový pohár nebyl úplnou prioritou sezony a sestavy se často měnily. „Přesnost je v našem sportu královskou disciplínou. Je hojně obsazovaná. Není proto samozřejmostí, že vždy budete figurovat mezi nejlepšími. Kluci ale odvedli vzhledem k velmi náročnému programu spojenému s vojenským a civilním mistrovství světa skvělou práci,“ pochválil své svěřence.

V elitním seriálu byly tradičně ve hře dva týmy. K překvapení Dukla II. předčila Duklu I. Byl jste tím zaskočen?

(směje se) Tohle téma je zajímavé asi pro všechny zainteresované. Při nominacích na mistrovství světa jsem z toho měl pořádně zamotanou hlavu. Člověk se ale musí rozhodnout. Neskáče se tam jenom přesnost, takže je potřeba brát v úvahu více aspektů. Na pět míst bylo až osm kluků. Ukazuje to na obrovskou vyrovnanost. Je lepší mít z čeho vybírat než opačně. Němci na tom jsou podobně. Naší dvojce to ve Světovém poháru zkrátka tentokrát sedlo lépe.

Do posledního dílu bylo ve hře i celkové prvenství. Co rozhodlo pro Němce?

Vždycky se škrtá jeden nejhorší výsledek. Potřebovali jsme je přeskákat o dvě pozice, a to se v Locarnu nepovedlo.

Stalo se, že některý podnik Světového poháru byl výrazně ovlivněn podmínkami?

Velká větrná loterie se odehrála ve Francii, kde to chvíli bylo opravdu na hraně bezpečnosti. Ale tak to měly všechny týmy.

Z jednotlivců prokázal nejstabilnější formu Bonifác Hájek. Odměnou bylo třetí místo mezi jednotlivci. Ke všemu získal zlato na armádním MS. Zraje jako víno?

Vypadá to tak. V přesnosti je velmi dobrý už dlouhodobě, výrazně se posunul také v akrobacii. Formu letos dokonale zúročil.

Přišla i další povedená individuální umístění. Na pódiu se v průběhu seriálu objevili Petr Směšný, Jakub Pavlíček, Jakub Rataj, Ondřej Žák, Jiří Gečnuk, Petr Chládek či Miloslav Kříž, což jasně svědčí o síle vašeho kádru...

Stalo se nám asi poprvé, že se tolik kluků podívalo do špičky. Dříve tam figurovala dvě tři jména, teď osm. Neuvěřitelné číslo vzhledem ke konkurenci, která ve světě panuje. Jen pro příklad: ve startovních listinách figuruje vždy kolem dvou stovek závodníků. To vypovídá za vše. Výkony jednoznačně ukazují kvalitu našeho kádru.

Nestárnoucí Jiří Gečnuk (58 let) získal navíc stříbro v kategorii Master, bronz bral Hynek Tábor (51 let). Počítáte s nimi i nadále?

(směje se) Jde o to, jestli oni počítají s námi? Jirka Gečnuk je v tomto směru unikát, přijít o něho nechceme. Vždyť byl na civilním mistrovství světa v kombinaci přesnosti s akrobacií na čtvrtém místě, tedy náš nejlepší

jednotlivec. Našemu oddílu a reprezentaci má pořád co dát.

Jak vidíte potenciál nadějného juniora Ondřeje Zvědělíka?

Pořád nabírá zkušenosti, ještě toho nemá tolik odsákáno. I tak celkovým šestým místem překvapil. Ve své kategorii dosáhl několika slibných výsledků. Do budoucna s ním počítáme. Má potenciál i v parachute-ski.

Prostějovská sestava je pověstná soudržností. Dbáte jako trenér, aby vztahy v týmu zůstaly zdravé?

Trávíme spolu pomalu více času než s rodinami. Nějaká třenice se vyskytne vždycky. Jsou to ale profíci, vědí, že se musí táhnout za jeden provaz. Jedině tak může přijít úspěch.

Srpen a září byly extrémně nabitě: armádní a civilní MS, tři podniky Světového poháru. Jak fyzicky a mentálně náročné to pro vaše svěřence bylo?

Velmi, ale je to tak vlastně každý rok. Ten příští nebude výjimkou.

Přiblížíte?

Například armádní hry a třeba i Světový pohár v Brazílii. A samozřejmě mistrovství Evropy. Bude toho dost.

Brzy prý ještě vyzkoušíte jednu novinku...

Vytažení navijákem. Sezona nás stojí hodně peněz. Pokud by se tato varianta bez letadla osvědčila, hodně by se ušetřilo. Jedná se o nácvik řízení padáku, přistání, reakce na povětrnostní podmínky a základní návyky. Parašutista je vytažen lanem do výšky kolem 200 metrů. Jeden cyklus trvá jen několik minut, takže lze udělat mnoho „výstupů“ za den. Pokud se to osvědčí, byla by to velká výhoda.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

JOSEF DOSTÁL SE OŽENIL

Olympijský vítěz a jedna z nejvýraznějších osobností české rychlostní kanoistiky Josef Dostál vstoupil v sobotu 5. září do manželství se svou dlouholetou partnerkou, českou reprezentantkou Anežkou Paloudovou. Ta nově ponese příjmení Dostálová. Společně vychovávají syna Jonatána. Svatba se odehrála ve Vyšším Brodě, na mlýně přátel, který si pár vybral pro jeho atmosféru i symbolické spojení s vodou. Právě voda byla podle novomanželů jedním z hlavních atributů, které chtěli mít ve svůj den na dosah. Josef Dostál připomněl, že svatbu plánovali už delší dobu. „S Anežkou jsme se zasnoubili už před olympiádou, ale kvůli tomu, že jsme očekávali synáčka, jsme si svatbu posunuli. Chtěli jsme to udělat tak, aby si to Anežka mohla užít a aby to zároveň sedělo se sezonou. Takže jsme se nebrali do roka, ale vlastně až za dva roky a něco. Pro obřad jsme si vybrali Vyšší Brod, protože jsme chtěli svatbu u kamarádů na mlýně. Je to tady jako z pohádky. No, a hlavně je to u vody, což byl hlavní atribut, který jsme na naší svatbě chtěli mít.“

Text: ASC Dukla, foto: Jakub Pláteník

SPLNĚNÝ ZLATÝ SEN PĚTIBOJAŘE LUKEŠE, TEĎ MYSLÍ NA OLYMPIÁDU

Na konci srpna vybojoval moderní pětibojář Matěj Lukeš na mistrovství světa v čínském Kuej-jangu titul světového šampiona. Navázal tak na zatím jediné české zlato z individuálního závodu na mistrovství světa, kdy jej v roce 2002 z amerického Palo Alta přivezl Michal Sedlecký.

„Určitě to byl jeden z mých největších snů. Vždycky jsem snil hlavně o olympiádě, což se snad ještě někdy povede, ale tohle bylo hned v závěsu, takže fakt splněný sen,“ řekl čtyřicetiletý závodník Armádního sportovního centra Dukla.

Z Číny však Lukeš hned druhý den vyrazil se svou španělskou přítelkyní na dovolenou. Až po návratu z Vietnamu a Thajska se s novináři podělil o své dojmy nejen ze šampionátu, ale i z dovolené.

„Největší euforie z titulu proběhla asi tak minutu po závodě, když jsem viděl, že všichni ke mně běží. Vzhledem k tomu, že jsem druhý den odlétal, tak jsme ani moc neslavili. Ale po přiletu bylo krásné, že na mě čekala na letišti limuzína, v níž jsem poté odjel na Julisku, a mohli jsme si dát šampaňské,“ prozradil Lukeš.

Jeho finálový závod si z příznivců moderního pětiboje nechal ujít asi málokdo. „Pochopitelně jsem vše sledoval a fandil. Doufal jsem, že Matěj předvede slušný výkon, a myslím, že předvedl docela slušný,“ řekl Michal Sedlecký. Předseda Českého svazu moderního pětiboje David Marčev přidal: „Matěj šel do závodu jako světová jednička, o to to měl náročnější. Ale po ránu to byla opravdu pěkná podívaná.“ Kde byl rozhodující moment zisku zlata, lze podle trenéra Jakuba Kučery najít jen velmi těžko. „Přijel jako světová jednička a v tom to bylo oproti loňsku odlišné. Před rokem měl roli snazší, letos se od něj čekala medaile. Matěj se fyzicky cítil v sezoně velmi dobře a běh je asi nyní jeho nejlepší disciplína, ale v našem sportu jedna disciplína nestačí. K medaili či úspěchu jde o celek pěti disciplín. Navíc nyní je to jiný sport než v minulosti,“ zdůraznil Jakub Kučera.

„Když jdu na běh, tak se soustředím hlavně na sebe. Podívám se na odstupy a pak se soustředím především na střelbu a na to, abych to nepřepálil.“

Stále jej však mrzí vyřazení jízdy na koni. „Zažil jsem za posledních šest let samé změny.

Zažil jsem i jízdu na koni a jsem za to rád. Byla to moje nejoblíbenější disciplína, ale nyní je to pořád každý rok jiný formát. Nevyhovuje mi ani zkrácení plavání z dvou set metrů na sto. OCR je dynamická disciplína, což nemám moc rád, jsem spíše vytrvalec,“ prozradil světový šampion, který ale v Kuej-jangu ukázal, že se s novým formátem dokázal skvěle vypořádat. A Michal Sedlecký k tomu přidal: „Překážková dráha je dynamická, pro mladé to lépe zapadne. Za mě ale historicky to bylo s koňmi lepší.“

Sbírat body do žebříčku

I přes životní úspěch na sebe Lukeš tlak do budoucna nevyvíjí. „Dalším cílem je kvalifikace na letní olympijské hry za dva roky v Los Angeles,“ řekl Lukeš. „To, že jeden závod vyhrajou, neznám, že v tom dalším budu ve finále. V závodech se pořád neskutečně proměňuje,“ míní.

„Příští rok jsou tam Evropské hry a další extrémně důležité závody. Pak je finále Světového poháru, kde se ale kvalifikuje přímo jenom vítěz, takže tam je to obtížnější. Ale hlavně to bude o sbírání bodů do olympijského žebříčku, který začne příští rok,“ konstatoval Lukeš s tím, že důraz bude klást na Evropské hry, kde bude nejvíce kvalifikačních míst.

A dovolenou si prý užil skvěle. „Každé dva dny jsme se někam přesouvali, hodně jsme navštěvovali kláštery. V Thajsku jsme byli na třech ostrovech a přivezl jsem si nový koníček – potápění. Nyní se můžu potápět do 18 metrů. A co je pod vodou nejlepší? Klid, nikdo na vás nemluví. Něco takového jsem ještě nezažil.“

A medaile s ním celou dovolenou putovala v batůžku. „Čtrnáct dnů jsem ji neviděl a včera, když jsem ji nemohl hned najít, tak mi přejel mráz po zádech. Ale našel jsem ji,“ dodal Lukeš.

Text: Jaroslav Cícha, foto: CPA

MYSLYVČUKŮV VZESTUP: KOUČ KRÁL VĚŘÍ V 83 METRŮ

Lukáše Melicha dovedl k bronzu na mistrovství světa v roce 2013, s Volodymyrem Myslyvčukem má Dušan Král podobné úmysly. Svérázný kladivářský kouč s jasnými zásadami a specifickým humorem bez okolků říká, že vést takhle svědomitého svěřence je čistá radost. Letošní povedená sezona umocněná čtvrtým místem na mistrovství Evropy v Birminghamu a pátým na ultimátním šampionátu pro nejlepší atlety v Budapešti jasně vypovídá o rostoucí výkonnostní stabilitě.

„Neberme to jako nějakou velkou chválu, ale on je neskutečný. Hlavně co se týká disciplíny. Pro úspěch a zlepšení dělá první poslední. Nemohu o něm říci jediné křivé slovo. Snad jen, že pořád žvýká tabák,“ usmívá se sedmdesátiletý trenérský bard.

Splní tedy vždy vše do puntíku?

Dám příklad. Před Budapeští jsme byli na čtrnáctidenním soustředění ve Veletově. Každé ráno jsme šli házet, odpoledne následovala dřina v posilovně. Pak večere, po ní povinná hodinová procházka v rychlejším tempu. A o půlnoci další dvě hodiny v posilovně. Spát se šlo ve dvě ráno. Tohle by jen tak někdo nevydržel. Trénoval jsem Melicha, Šafránkovou, ale Volodymyr je ještě jiný level.

Jak jste se dali vůbec dohromady?

Když v roce 2022 přišel z Ukrajiny, manažer Zdeněk Simon nevěděl, komu ho „frknout“. Volodymyr neměl české občanství a běhání po úřadech bylo složité. Má ale ženu Češku, žijí v Kralupech. Nejprve oslovili Kladno, tam však nejevili zájem. Manželka se naštvála, napsala na Duklu a tehdejší šéf atletiky Jiří Šimice mě okamžitě kontaktoval. Sešli jsme se, řekli si, co a jak, a tím naše spolupráce začala.

Za tu dobu jste odvedli velký kus práce, ale až letos se Myslyvčuk prosazoval na mezinárodní scéně výrazněji. Výsledek tvrdé práce?

Ano. Před sezonou figuroval v rankingu na 19. místě. Naším tajným snem byla účast mezi elitní kladivářskou osmičkou v Budapešti. Ten skok byl neuvěřitelný. Museli jsme toho objet strašně moc. Už v březnu přehodil na Kypru na Evropském poháru poprvé v kariéře osmdesátimetrovou hranici. Pořád jsme jeli na hraně, ale zvládal všechno obdivuhodně. Nešlo o žádné náhody.

Absolvoval celkem šestnáct závodů plus kvalifikaci na mistrovství Evropy. Neměl jste strach, aby tělo tuhle enormní zátěž vydrželo?

Hlavně jeho kolena dostávala v tréninku strašně zabrat. On sám přisuzuje větší pozornost technice než samotné síle. Kolena tím neskutečně trpí. Bolí ho to. Má v sobě dar bolest překonávat. Ale lázně už potřebuje jako sůl.

Jak moc vás coby trenéra mrzela bramborová pozice na mistrovství Evropy? Bronz utekl o sedm centimetrů. Nebýt těsného přešlapu, přinesl by medaili také poslední šestý pokus...

Odjížděli jsme tam střízlivě naladěni. Chtěli jsme být do šestky. Když to takhle těsně uniklo, tak to samozřejmě mrzelo. Obzvlášť, když v trénincích těsně před odletem házel za osmdesát metrů. Tu placku jsme moc chtěli, protože žijeme pro vyšší cíle. Nejsme usklíplí. Volodymyr třeba myslí na rekord, ne český, ale světový. Je to samozřejmě trochu přehnané, ale správné. Hlavu nastavujeme na vyšší mety.

Kam mu kladivo může létat?

Jeho loňský průměr ze závodů činil 76,5 metru. Letos už to je 78,40. Pokud chceme ještě víc, musíme se vyšplhat k osmdesátce. Jsem přesvědčen, že může hodit k 83 metrům. Potřebujeme se dostat na úroveň absolutní špičky.

Je tam asi touha překonat český rekord, který drží Vladimír Maška výkonem 81,28 metru. Žene vás i tenhle cíl kupředu?

Pomýšlíme na to.

Baví vás jeho mentalita?

Je neskutečně disciplinovaný, s tím se jen tak jako trenér nesetkáte. Jde si za svým cílem. Furt mi říká: Melich tu medaili má, já ne. Touha něco pořádného dokázat je obrovská. Usnadňuje mi tím práci. Kolečka v tréninku jen popoháním, spíše ho musím krotit, aby lecky ubral.

Vrcholem příští sezony bude mistrovství světa v Pekingu. Konat se ale bude až v září. Bude příprava v leccems odlišná?

Bude delší, závodit začneme později. Odpadne nám zimní pohár, navýšíme objemy. Toužíme po velkém úspěchu, oba dva.

Text: Pavel Král, foto: CPA

ČTVRTKAŘ ŠORM UKONČIL KARIÉRU. V DUKLE BUDE TRÉNOVAT

Čtvrtkař Patrik Šorm, jeden z nejvýraznějších sprinterů poslední dekády, oznámil ve 32 letech ukončení své závodní kariéry. V ASC Dukla vyrostl v oporu českých štafet, podílel se na řadě reprezentačních úspěchů a zapsal se do historie jako člen rekordních týmů na 4x400 metrů. Šorm patřil k nejspolehlivějším reprezentantům, pravidelně startoval na evropských i světových šampionátech a byl součástí bronzové smíšené štafety na mistrovství světa 2023 v Budapešti. „Kariéra to byla dlouhá a bohatá, ale neobešla se ani bez zranění a pár nevydařených sezon. Myslím, že obsáhla vše a ničeho nelituji. Nejraději samozřejmě vzpomínám na olympiádu v Tokiu, ale co se týká úspěchů, tak na všechny medaile se

štafetami. Každá má svůj příběh a byla něčím speciální. Kdybych měl vypíchnout jeden top okamžik, tak to bude medaile z mixu na mistrovství světa v Budapešti, ale možná i páté místo na halovém mistrovství světa,“ sdělil při bilancování.

Svěřenec Dalibora Kupky se v blocích naposledy objevil 3. října na Velké ceně Chebu, kde závodil na netradiční třístovce. „Na jednu stranu jsem se těšil, až to bude za mnou, protože jsem už byl delší dobu rozhodnutý, že skončím. Na druhou stranu jsem byl trochu smutný, že to je naposledy,“ poznamenal.

Po ukončení závodní kariéry se chce věnovat trenérské práci a předávání zkušeností mladším sprinterům, kteří přicházejí právě do

Dukly. „Rád bych poděkoval Dukle, že mi dala možnost dál pokračovat v atletice a pokusit se jí vrátit to, co mi dala. Také bych chtěl poděkovat všem, co byli na mé cestě, ať už trenérům, jako jsou Míra Semerád, Jirka Kmínek nebo právě Dalibor Kupka. Velký dík patří také doktorům, masérům, fyzioterapeutům, a hlavně mé rodině a snoubence.“

Text: Pavel Král, foto: CPA

HAVEL NESTÁRNE. POŘÁD PATŘÍME DO ŠPIČKY, TĚŠÍ HO

Sezonu zakončil stylově, ziskem osmé medaile z mistrovství světa v kariéře! Pětatřicetiletý kajakářský matador Daniel Havel ji v Poznani vybojoval na deblu s Jakubem Špicarem. Po dramatickém finiši z toho byl krásný bronz. Pro sehranou posádku se navíc jednalo o první světový kov na olympijské pětistovce.

„Uvědomovali jsme si to hned po dojezdu. Pořád nám pódium o kousek unikalo. Šlo o velké zadostiučinění, zase jsme ukázali, že do špičky pořád patříme,“ těší Havla, kanoistickou stálíci Armádního sportovního centra Dukla, i s odstupem času.

Jednalo se o velký úspěch. O pár setinek jste předstihli Maďary, kteří poslední metry vůbec nezvládli...

Poznaň je v tomto specifická. Jsou tam betonové břehy, jak zepředu, tak ze strany. Není tam vratný kanál, čelíte větším vlnám. Do finíse je tedy potřeba přijet s lehčí rezervou, abyste v těchto těžkých podmínkách udrželi stabilitu lodi a bylo ji ještě možné posouvat plynule dopředu. Oni jeli jiným stylem než my a síly jim došly. Když je člověk plný laktátu a ztuhlý, tak ta stabilita odchází. V semifinále se domácí Poláci dokonce cvakli. Zastavilo se tam více lodí, k tomu závodisti tohle prostě patří. My jsme to ve finále zvládli výborně.

Vítězní Němci Jacob Schopf a Max Lemke byli naprosto suverénní. Čím to, že jsou takhle odskočení?

(směje se) To nikdo moc nechápe. Ale jsou to olympijští vítězové, oni by byli schopni jet kolem medailových pozic i na singlu. Prostě páni kajakáři. Neskutečně jim to spolu funguje. Po dojezdu jsem jim ze srandy říkal, že příště pojedou se čtyřkajaky, které někdy první polovinu trati rozjíždějí podobně jako oni na deblu.

Veškeré úsilí je směřováno k olympijským hrám v Los Angeles 2028. Může být německá dominance jistým návodem, jak jít ještě výkonnostně nahoru?

S Kubou a trenéry jsme se o tom bavili. Tihle dva kluci dominují i ve čtyřkajaku, jsou fakt dobří. Vloni jsme jim na mistrovství Evropy či Světovém poháru ale obstojně sekundovali, takže víme, že to v nás je. Určitě máme rezervy, které můžeme využít k posunu.

Je vám 35 let. Cítíte se stále v top kondici?

Nějaký věk to samozřejmě je. Musím na sebe být už opatrnější, hlavně o tréninku je potřeba přemýšlet trochu jinak. Nemůžu to rezat jako ve dvaceti. Tělo už pomaleji regeneruje, snáší jiné dávky, ale jak se ukazuje podle výsledků, tak se jedná jen o číslo. V devatenácti jsem v Poznani získal svou první medaili na mistrovství světa, teď v pětatřiceti osmou.

Bronz byl určitě náplastí za čtyřkajak, kde vám postup do finále unikl o 31 setin. Ambice v této disciplíně byly rozhodně vyšší. Polykala se těžce tato hořká pilulka?

Nebyl moc čas o tom přemýšlet. S Kubou jsme se snažili rychle zkoncentrovat na debla. Samozřejmě nás to mrzelo. Na předchozím Světovém poháru v Montrealu jsme skončili

čtvrtí, navíc v těsném kontaktu s absolutní špičkou. Tréninky naznačovaly, že jsme se rozhodně nezhoršili, jenže v Poznani foukal velký protivítr. Možná jsme trochu zaostali silově. Jede se v tom jiný záběr než při klidné hladině. Podmínky nám zkrátka příliš

nesedly. Jsme spíše švihoví tempaři. Ale svědomí jsme měli čisté. Jelo se nám dobře, nebyli jsme rozházení, ale za těchto okolností se to nepovedlo úplně prodat.

Jak máte v obou kategoriích rozjetou olympijskou kvalifikaci?

Na deblu výborně, od čtyřkajaku jsme si slibovali rozhodně víc. Moc v klidu být nemůžeme. Jsme na hraně postupu. Ve druhé půlce si už nemůžeme dovolit příliš chybovat. Budeme pod větším tlakem, což jsme nechtěli.

Ještě k deblu. Zapadnout by určitě neměl červnový bronz z mistrovství Evropy v portugalském Montemor...

Toho si s Kubou nesmírně vážíme. Měli jsme za sebou velmi náročný program ve Světovém poháru. Únava byla velká, síly ubývaly. Vlastně ani nevím, kde jsme ty zbytky vyškrábli.

Nastal čas pro odpočinek. Co dělá Daniel Havel, když jde kanoistika stranou?

Ona zase tak stranou nejde. Mám tři děti a ještě je to láká k vodě. V Sezemicích pomáhám s mládeží, kde trénuji i mé dvě dcery. Snažím se, aby je to hlavně bavilo.

V rodině máte početný fanklub. Vidět všechny na tribuně, jak povzbuzují tátu, musí být ohromně silné...

Je to právě ta motivace, která mě žene dál. Podrží vás, i když se třeba nedaří. Pokud nejsou zrovna se mnou, tak si voláme. Mám v nich úžasnou podporu. Prožívá to už i nejmladší Vilém. Jsou mu tři, a když vidí v televizi, že někdo pádluje, sedne si na zem a dělá to taky. Tyhle momenty hřejí i srdce a dodávají správnou energii.

Text: Pavel Král, foto: CPA

ASC DUKLA OTEVŘELO V HARRACHOVĚ NOVOU MULTIFUNKČNÍ HALU

Armádní sportovní centrum Dukla v září slavnostně otevřelo novou multifunkční halu v Harrachově, která zásadně rozšiřuje možnosti přípravy vrcholových i talentovaných sportovců. Projekt vznikl díky financování Ministerstva obrany ČR.

Oficiálního otevření se mimo jiné zúčastnili Roman Hrabáčka, ředitel Kanceláře ministra obrany, plukovník Pavel Benc, ředitel ASC Dukla, jeho zástupci podplukovník Radek Jančík a Milan Koudela, Tomáš Vašíček, starosta města Harrachov, Pavel Hájek, provozní ředitel AHNM, a také elitní sportovci ASC Dukla – atletka Nikoleta Jíchová a orientační běžkyně Tereza Rauturier. Té se dostalo pocty jako první, když jí Roman Hrabáčka předal děkovný list od ministra obrany Jaromíra Zůny za získání titulu mistryně světa v knock-out sprintu. Následně hosty přivítal Pavel Benc, jenž nepomněl zmínit význam dokončeného díla. „Je moderní, odpovídá trendům dnešního sportu, což považuji za zásadní. Bylo skvělé, že i firma OHLA ŽS, která jej realizovala, pružně reagovala na všechny naše podněty.“

Hala vyrostla na místě někdejšího hřiště s umělým povrchem. Nový objekt přináší srovnatelně širší možnosti využití. Nabízí

plnohodnotnou hrací plochu s rozmalovanými rozměry pro různé míčové hry, část běžecké dráhy, umělou travu s metrovým značením a také zázemí splňující všechny normy pro profesionální přípravu.

Díky požadavkům z armádních oddílů je hala připravena i pro nácvik různých specifických disciplín – disponuje speciálním testovacím vybavením a stropními závěsnými systémy, což výrazně rozšiřuje možnosti tréninku – například skoku o tyči.

Ucelené středisko s ubytováním

Velkou výhodou je bezprostřední blízkost vojenského ubytovacího a výcvikového zařízení ASC Dukla, což dohromady tvoří kompaktní a atraktivní sportovní centrum. Sportovci tak mají vše potřebné – tréninkové prostory, regeneraci i ubytování na jednom místě.

Kapacita haly je nastavena tak, aby vyhovovala intenzivní přípravě. K dispozici je posilovna (max. 20 sportovců), tělocvična (40) i běžecká dráha (10). Součástí jsou šatny pro muže i ženy se sociálním zázemím. O údržbu objektu bude dlouhodobě pečovat ASC Dukla, počítá se s vlastním správcem. Podle Milošava Vypláčila z oddělení výstavby a provozu

ASC Dukla probíhala realizace hladce. Celý projekt se podařilo dokončit za pouhý rok a půl, bez jakýchkoli zásadních komplikací. Uvedl, že technologicky šlo o jednoduchou stavbu, která nevyžadovala zásadní zásahy. Jedinou výraznější úpravou bylo řešení střechy. Část haly musela být pokryta do zelena a obložena kamenem, aby objekt splnil požadavky na začlenění do přírodního pásma a nenarušoval charakter okolní krajiny.

Prohlídka zázemí přítomné velmi zaujala. I když třeba Tereza Rauturier využívá k přípravě zpravidla venkovní terény. „I my se ale v rámci tréninku věnujeme různým alternativám či kompenzačním aktivitám. Věřím, že se nám to tady jednou pořádně využije.“

Překážkářku Nikoletu Jíchovou zase nadchla, jak také jinak, osmdesátimetrová běžecká tartanová dráha či pult pro DJ. „Máte k dispozici mikrofon, přesně si naladíte muziku, která vám dřinu zpříjemní. Tohle je paráda. Také prostorově je to vymyšleno náramně. Myslela jsem, že tu bude pouze tělocvična, toto je nad mé očekávání. Do Harrachova na soustředění se teď budu těšit mnohem víc,“ řekla s úsměvem.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

ROMAN HRABAČKA: „IDEÁLNÍ PROSTŘEDÍ PRO PESTRÝ TRÉNINK“

Roman Hrabáčka byl z první návštěvy nové haly nadšený. „Do Harrachova jezdím přes dvacet let a jsem rád, že tu konečně vyrostlo sportoviště pro vrcholové sportovce 21. století. Až bude zrekonstruováno ještě vedlejší ubytovací zařízení, nebude to mít chybu,“ poznamenal uznale.

Hala je multifunkční. Co vás na ní nejvíce zaujalo?

Je fajn, že to není o jediném prostoru. Třeba v menší části se dají trénovat sprinty, skoky, je tam posilovna. Ideální prostředí pro pestrý trénink.

Spojení s výcvikovým a ubytovacím zařízením ASC Dukla dává objektu

charakter plnohodnotného tréninkového centra...

Atraktivita jednoznačně vzroste. Půjde o jedno z top středisek pro sportovce u nás.

S ASC Dukla vás pojí silné pouto. V létě přišly velké úspěchy. Které vás nadchly nejvíce?

Určitě tituly mistrů světa. Zmínit lze kanoistu Martina Fuksu, moderního pětibojáře Matěje Lukeše, vodní slalomáře Jakuba Krejčího a Terezu Kneblovou či parašutisty. Vidět byli i veslaři. Je skvělé, že Dukla je v České republice klíčovým resortním centrem pro reprezentaci. Vnímám to nejen já, ale i vedení Ministerstva obrany v čele s panem ministrem. Se sportovci se stýká, zasílá jim blahopřání. Je to fajn.

VOZP

**VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA**